

2017. gadā "Baptistu Vēstnesis" aicina kopīgi lasīt Jauno Derību, iepazīstot un pārdomājot tā saucamās "cits citam" un "viens otram" pavēles. Tās ir pavēles, kurās Jēzus un Jaunās Derības autori ietvēruši Dieva norādījumus kristiešu savstarpējām attiecībām draudzē un mūsu uzvedībai plašākā sabiedrībā. Katru mēnesi aplūkosim vienu pavēli. Pārdomās par tām dalīsies mūsu draudžu garīdznieki.

Kalpojiet ar Dieva dāvanu

"Cits citam." Izzirdot šos vārdus, atceros savu pirmo latīņu valodas stundu. Mums katram vajadzēja pacensties pateikt kādu latīņu valodas "spārnoto" izteicienu. Pirmais, kas man ienāca prātā, bija: "Homo homini lupus est", tas ir, "Cilvēks cilvēkam – vilks". Kaut arī mēs dzīvojam, šķiet, humānākajā laikā pasaules vēsturē, tomēr šajā ziņā nekas nav mainījies kopš senās Romas valsts laikiem: kamēr esi noderīgs, veiksmīgs, labi iekļaujies shēmā "es tev, tu – man", tikmēr viss ir kārtībā. Ja izrādi nespēku, vājumu, tad labākajā gadījumā par tevi aizmirst, bet sliktākajā - nokož. Var jau skumji secināt, ka neko nepadarīsi, tādā pasaulē dzīvojam. Taču ir bīstami, ja mēs šāda veida attiecības no pasaules (kaut nevilšus) ienesam draudzē.

Dievs caur apustuļiem Pēteri pavēl mums būt pilnīgi cita veida attiecībās: "Kalpojiet cits citam!" Vārds "kalpot" nav moderns, mūsdienīgs. Ko nozīmē kalpot? Šis ir tas pats vārds, kas apzīmē Jēzus Kristus kalpošanu. Kāda ir Viņa kalpošana? Par to lasām Filipiešiem 2:1-8: būt pazemīgam, uzskatīt otru augstāku par sevi, ieraudzīt otra vajadzības un pēc iespējas palīdzēt. **Tāda ir kalpošana.**

Mēģiniet iedomāties pirmās kristīgās draudzes. Ļaudis regulāri pulcējas viens pie otra mājās, cenšas satikties ik dienas, dažreiz viņiem pat ir kopīgs īpašums. Un kas notiek, ja šādā situācijā rīkojas pēc principa "es tev, tu – man"? Kas sanāk? Pareizi, pasaule! Kad kaut kas līdzīgs šai situācijai sāka veidoties Korintā, Pāvils nekavējoties rakstīja viņiem skarbu vēstuli. Tajā, līdzās daudziem citiem pamudinājumiem, viņš atgādināja, ka esam aicināti kalpot viens otram, vispirms raudzīdamies uz citu vajadzībām.

Ar ko kalposim? Ar to, ko Dievs devis, kādu katrs dāvanu saņēmis. Man gribētos teikt vienkāršāk – **kalpo ar to, ar ko esi apdāvināts**. Grieķu valodā šeit ir lietots vārds "harisma". Neiedziļināsimies spekulācijās par vārda nozīmi, bet vienkārši atcerēsimies, ka par tādu cilvēku, kurš ir pievilcīgs, saka – harizmātisks. Esi pievilcīgs citiem ar to spēju, ko Dievs tev devis. Dāvanas dotas par svētību draudzei un par svētību citiem cilvēkiem. Mīļais cilvēk, tu esi tikai dāvanu pārvaldnieks. Lieto tās, un caur tām draudzē izpaudīsies Dieva žēlastība. Pēteris saka, ka tā būs dažāda veida žēlastība. Tas var būt labs uzmundrinājuma vārds. Tā var būt praktiska palīdzība. Tā var būt uzklaušana un aizlūgšana. Ir tik daudz veidu, kā parādīt žēlastību! Tur, kur ir žēlastība, pazūd bailes, cilvēki sāk uzticēties viens otram, izsūdzēt grēkus, pretī saņemot sapratni un piedošanu.

Tādā vietā **vairojas mīlestība**. Kur ir mīlestība, tur pazūd skaudība, uzpūtība, lielība. Tur pazūd ļaunatmiņība, dusmas. Kur ir mīlestība, tur uzplaukst laipnība, prieks, cerība, ticība. Tur necinās ar grēku, līdz draudzē nav palicis akmens uz akmens, bet tur grēku aplāj un uzvar mīlestība. Pret tādu draudzi pasaule ir bezspēcīga. Pēteris savā vēstulē saka, ka, ja mēs kalposim viens otram, mēs izturēsim visus pārbaudījumus, izejot tiem cauri, nezaudējot ne cerību, ne prieku.

Nevēlēšanās savstarpēji kalpot draudzē rada lielas problēmas. Tad katrs savu "kalpošanu" sāk uzskatīt par vissvarīgāko, jo īstenībā kalpo sev, savam ego. Var šķist vieglāk kalpot tiem, kas tālumā: aizsūtījām kaut ko, aizbraucām uz mēnesi ciemos. Tas ir kā uz brīdi paauglēt draugu mazuli, kurš liekas tik mīļīgs... Bet, ja tev par viņu būtu jā rūpējas veselu gadu, jāceļas naktīs, jāiepazīst rakstura stīķi un niķi... Kā tad būtu?

Kalpojiet cits citam
ar to dāvanu,
ko esat saņēmuši.

1. Pētera 4:10

Pēteris mums neatstāj izvēli. Sāc kalpot tam, kas sēž tev blakus baznīcas solā. Ai, nē, blakus taču tev sēž draugs! Viņam, protams, arī kalpo, bet sāc kalpot arī tam spurinajam pusaudzim, kurš neprot pienācīgi apgērbties un klausās *nepareizo* mūziku. Vai tam ar visu neapmierinātajam draudzes loceklim... Tam, kurš tevi varbūt lāga nesveicina...

Apustulis Pēteris 11. pantā saka, ka tādā veidā tiks pagodināts Dieva vārds. Mēs jau varam uztaisīt lielu pasākumu ar skaistu mūziku, izcilie sludinātājiem, un tas būs jauki un labi. Bet, ja savā draudzē mēs pazemībā nekalposim viens otram, tad lielle pasākumi, skaistā mūzika un izcilie sludinātāji neko nedos. **Jēzum jātiek pagodinātam draudzē, savā miesā.**

Ir viena dāvana, kas ir dota **katram kristietim**. Pēteris mudina mūs: "Esiet viesmīļīgi..." (4:9) Pirmās kristiešu draudzes, ja to ļaudis nebūtu viesmīļīgi, drīz pārvērstos par savstarpēji kašķējošos pūli. Būsim viesmīļīgi – vispirms jau draudzē. Ja cilvēks atnāk ciemos pie mums uz mājām, mēs taču neiesēdinām viņu kaktā un neturpinām darīt savus darbus. Otrkārt, nebaidīsimies atvērt savas mājas durvis, jo tā īsti iepazīt cilvēku var tikai neformālā gaisotnē. Treškārt, būsim vienlīdz viesmīļīgi pret visiem, nešķirojot cilvēkus ne pēc kādiem kritērijiem.

Pēteris mudina mūs: "Kādu katrs dāvanu saņēmis, ar to kalpojiet cits citam kā labi dažāda veida Dieva žēlastības namturi."

Katrs. Ar savu dāvanu. Kalpo. Citam. Dāvājot žēlastību. Dievišķu žēlastību. Kā Jēzus.

Andris Bite

Liepājas Ciānas draudzes mācītājs